

‘Wij werken gewoon fulltime mee’

Woensdag buigt de Tweede Kamer zich over de stagevergoeding voor studenten. Volgens minister Eppo Bruins van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap is het verschil in vergoeding tussen de verschillende niveaus te groot. Wat vinden mbo’ers zelf?

FROUKJE FABER, ELINE KOOPMANS

FOTO: NIELS DE VRIES

Lucas Logmans (22)
retail management,
250 euro

„Ik krijg 250 euro stagevergoeding. Bij het zoeken van een stageplek is geld niet het belangrijkste voor mij. Ik geef de voorkeur aan een fijne werkomgeving. Waardering uit zich op verschillende manieren, zoals extra begeleiding en interesse. Een goede sfeer binnen het bedrijf is belangrijk voor een fijne stageperiode. Bij kleine bedrijven is het vaak persoonlijker, wat ik prettig vind. Als ik geen stagevergoeding krijg, verwacht ik daar wel iets voor terug, zoals meer vrijheid. Af en toe een vrije dag zou dan logisch zijn. In mijn klas ben ik een van de weinigen die wel een stagevergoeding krijgen. Sommige klasgenoten krijgen geen vergoeding, en dan moeten ze ook nog eens rotklusjes doen. Het is belangrijk dat je de stagevergoeding durft te bespreken met je stagebegeleider, anders blijft het onduidelijk. Ik merk dat veel studiegenoten dat lastig vinden. Ik loop nu twintig weken stage bij Scheepsmakelaardij Goliath in Sneek, een leuke en leerzame plek. Ik denk niet dat er een minimumloon voor stagiairs moet gelden. Kleine bedrijven kunnen dat niet altijd betalen, en een vaste vergoeding zou het aanbod aan leuke stageplekken kunnen beperken.”

Ilse Bijlstra (17)
verpleegkunde,
140 euro

„Ik krijg 140 euro stagevergoeding. Stagevergoeding is binnen onze sector verplicht, maar het geldt niet voor iedere opleiding. Dat vind ik niet eerlijk. Ook wordt er vaak onderscheid in niveau gemaakt, bijvoorbeeld of je een mbo’er of hbo’er bent. Hoe hoger het niveau, hoe meer je meestal betaald krijgt. Dat vind ik echt onzin. Waarom zou iemand die hetzelfde werk als jij doet meer krijgen? De bedragen binnen de zorgsector verschillen. De een krijgt 250 euro terwijl de ander 80 euro krijgt. Dat vind ik best wel vreemd, aangezien wij wel gewoon als volledige werknemer ingezet worden. Ik loop nu stage binnen de somatische zorg. Dat is zorg voor mensen met chronische lichamelijke ziektes, zoals ernstige reuma of parkinson. Ik vind dat de regering het ieder bedrijf moet verplichten, groot of klein. Daar moeten ze geld voor vrijmaken. Dan krijgt iedereen betaald en kunnen kleine bedrijven stagiaires blijven aannemen. Geld moet geen belemmerende factor zijn.”

FOTO: HOGE NOORDEN/JAAP SCHAAF

FOTO: SIMON BLEEKER

Florine Nijdam (17)
onderwijsassistent,
0 euro

„Ik krijg geen stagevergoeding. Sommige klasgenoten ontvangen wel vergoeding. Een aantal medestudenten heeft moeite met dat verschil. Dat snap ik wel. Waarom krijgen studenten in de kinderopvang wel een vergoeding en wij niet? Wat doen wij anders? Mijn vriendin krijgt bijvoorbeeld wel een stagevergoeding en ik ben daar stiekem toch een beetje jaloers op. De discussie over stagevergoeding heb ik niet helemaal gevolgd, maar ik weet wel dat ik geen vergoeding krijg. Aan de ene kant begrijp ik het wel. Veel mensen willen stage lopen op een basisschool en het is voor scholen vaak financieel lastig een stagevergoeding te bieden. Gelukkig heb ik een fijne stageplek waar ik me gewaardeerd voel. Ik loop twee dagen per week stage bij Firda in Heerenveen. Op dit moment zit ik in het eerste jaar van de opleiding tot onderwijsassistent. Ik heb mijn plek helemaal gevonden. Tijdens mijn stage maak ik lange dagen en doe ik eigenlijk alles wat de juf ook doet, behalve alleen voor de klas staan. Ik geef losse lessen en opdrachten. Het liefst zou ik zien dat of iedereen een vergoeding krijgt, of niemand. Maar ik begrijp ook dat het niet zo simpel is.”

Hiske Alkema (25)
verpleegkunde,
120 euro

„Ik krijg 120 euro per maand. Gelukkig is stagevergoeding binnen de zorg verplicht, al is het vaak niet heel hoog. Het bedrag verschilt heel erg per persoon. Bedrijven mogen dit zelf bepalen. Ze kijken dus eigenlijk gewoon naar wat ze je waard vinden. Ik vind het niet eerlijk dat niet iedereen een stagevergoeding krijgt. Ik heb wel met mensen van andere opleidingen gesproken en die zeggen ook: wij worden ingezet als volledig medewerker, maar krijgen niet betaald. Ik vind niet dat dat zo hoort. Het zou mooi zijn als iedereen gewoon hetzelfde krijgt. Ik zit in mijn tweede jaar van de opleiding tot verpleegkundige en loop stage binnen de gehandicaptenzorg. Dit is al mijn derde stageplek. Ik doe hetzelfde werk als een fulltimeverpleegkundige en ik krijg daar gelukkig een stagevergoeding voor. Stagevergoeding moet eigenlijk gewoon voor iedereen verplicht worden. Er zijn al weinig stageplekken, dus de regering zal kleine bedrijven bij moeten springen om het te kunnen realiseren. Het tekort aan stageplekken komt doordat er te weinig medewerkers zijn die tijd hebben stagiaires te begeleiden. Het zou juist bij de kleine bedrijven zo mooi zijn om stage te lopen.”

FOTO: HOGE NOORDEN/JAAP SCHAAF

FOTO: HOGE NOORDEN/JAAP SCHAAF

Gwen Anna Hetteema (18)
journalistiek,
300 euro

„Ik krijg 300 euro per maand. Ik heb geluk gehad, want zover ik weet krijgen lang niet al mijn klasgenoten een vergoeding. Dat vind ik eigenlijk helemaal niet eerlijk. Anderen kunnen door stage misschien minder werken, dus lopen ze geld mis. Een vergoeding zou niet meer dan normaal zijn. Je ziet ook wel dat mensen met een hoger niveau meer betaald krijgen. Aan de ene kant snap ik dat, want ze kunnen misschien meer. Aan de andere kant vind ik het niet terecht. Als ik zou stage lopen met een hbo’er en wij draaien evenveel uren en doen hetzelfde werk, dan vind ik dat we ook evenveel betaald moeten krijgen. Ik zit nu in mijn zesde week van mijn stageperiode bij Omrop Fryslân en het bevalt mij goed. Het is heel afwisselend. Ik loop mee met vrijwel alle redacties. Zo draai ik vandaag met afdeling sociale media mee. Ik hou me nu bezig met het bewerken van filmpjes. Op andere dagen schrijf ik juist meer of ga ik op pad voor interviews. Om ervoor te zorgen dat iedere mbo’er stagevergoeding krijgt, zal het toch verplicht moeten worden. Ik vind wel dat het minimumbedrag niet al te hoog moet zijn, omdat sommige kleine bedrijven het ook gewoon echt niet kunnen betalen. Zij moeten nog wel stagiaires kunnen aannemen.”

Je online data compleet wissen: moeten we dat willen?

WILBERT ELTING

LEEUWARDEN Wie achttien wordt, moet zijn digitale geschiedenis met een druk op de knop kunnen wissen. Daarvoor pleiten Kamerleden Don Ceder (ChristenUnie) en Jesse Six Dijkstra (NSC). Al is de vraag hoe uitvoerbaar het is. „Het is een mooi gebaar dat ze het agenderen.”

De twee brachten dinsdag een initiatiefnota in met meerdere voorstellen om de rechten van kinderen online beter te beschermen. Een van de onderdelen is een proef om online de leeftijd te kunnen verifiëren. Een andere is de rode knop om gratis alle data te laten wissen. Volgens de politici zijn kinderen extra kwetsbaar voor de verzameling

woede van de grote techbedrijven omdat zij nog moeilijk de consequenties kunnen overzien van de dingen die ze online doen. Acties uit hun jeugd blijven hen daardoor nog jaren achtervolgen. Bijvoorbeeld doordat bepaalde onderwerpen op blijven duiken in hun feed op sociale media. De knop geeft hen de kans op een schone lei. Je online data laten wissen, is nu nog moeilijk, stellen de Kamerleden. Bij ieder platform moet een verzoek worden ingediend om alle gegevens te verwijderen. Het kunnen schrappen van je online data is ook een recht, stellen ze, dat is geregeld in de AVG en de overkoepelende Europese GDPR. Het zogenoemde ‘recht op vergetelheid’. Om de knop mogelijk te maken, moet er één centrale coördinator komen, bij voorkeur het ministerie van Binnenlandse Zaken, zeggen de Kamerleden. Grote platforms, zoals Meta en Google, moeten dan verplicht worden zich aan te sluiten bij dit netwerk, waardoor gegevens snel verwijderd kunnen worden. „Het is wel mooi als iedereen zo’n knop zou hebben”, zegt Deike Schulz, als lector bij NHL Stenden gespecialiseerd in sociale media. „Vooral onder de *digital natives* die nu opgroeien, speelt dit wel heel erg

‘Willen we dat kinderen op jonge leeftijd op zulke apps gaan?’

Van hen hoor ik het ook terug. Er zijn dingen waarvan ze later graag zouden willen dat ze verdwijnen.” Jeroen de Jong, docent bij Firda en initiatiefnemer van ‘April op Stil’ om jongeren meer bewust te maken van hun telefoongebruik, ziet ook wel de voordelen. „Voor sommige jongeren kan het echt wel handig zijn. Maar dat geldt vaak ook al op jongere leeftijd. Al als ze twaalf of dertien zijn, gebeuren er ook dingen die ze liever kwijt willen.” Toch vindt hij het ook lastig. „Gaat dit het nou echt oplossen? In elke klas zitten wel een of twee kinderen van wie vervelende filmpjes rondgaan. Maar alleen die knop maakt daar geen einde aan. We moeten ook bedenken of we wel willen dat kinderen op jonge leeftijd op zulke apps gaan.”

Of de knop die Ceder en Dijkstra voorstellen uitvoerbaar is, daar heeft Schulz wel twijfels bij. „Al die organisaties moeten wel meewerken. Dat wordt lastig want veel van hen opereren internationaal. Dan heb je eigenlijk meer aan Europese regelgeving. Maar het is wel een mooi gebaar om het te agenderen.” Volgens de NHL Stenden-lector is het een breder vraagstuk. Het zou helpen als we als consument al aan de voorkant meer controle hebben over welke data we delen en dat ook gemakkelijk aan kunnen geven. Bijvoorbeeld door de zogenaamde ‘persoonlijke data-kluizen’ die Tim Berners-Lee, de bedenker van het internet, ontwikkelt, waarbij de gebruiker de controle houdt over het delen van persoonlijke data.